

dnia 19 października 2025 r.

Do:

Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej

ul. Nowogrodzka 1/3/5

00-513 Warszawa

Od:

Treść petycji

Na podstawie art. 63 Konstytucji RP oraz ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach, składam niniejszą petycję w interesie publicznym, wnosząc o podjęcie działań mających na celu ochronę życia, zdrowia i bezpieczeństwa publicznego poprzez uchwalenie ustawy o przymusowej pomocy osobom bezdomnym i nietrzeźwym, które przebywając w przestrzeni publicznej, zagrażają sobie lub innym.

Uzasadnienie:

W przestrzeni publicznej – w metrze, autobusach, na dworcach, w windach i parkach – coraz częściej przebywają osoby bezdomne, w stanie nietrzeźwości, brudne i zaniedbane.

Taka sytuacja:

zagroza zdrowiu i życiu tych osób,

stanowi zagrożenie sanitarne i epidemiologiczne,

negatywnie wpływa na bezpieczeństwo i komfort innych obywateli.

Obowiązujące przepisy prawa nie zapewniają skutecznych narzędzi przymusowej pomocy tym osobom. Wielu z nich nie jest w stanie samodzielnie podjąć decyzji o leczeniu lub schronieniu – często z powodu choroby alkoholowej, zaburzeń psychicznych lub skrajnego zaniedbania. Dlatego konieczne jest wprowadzenie przepisów umożliwiających tymczasową, przymusową interwencję z troski, a nie z kary. Podobne rozwiązania funkcjonują w Niemczech, Czechach i Finlandii.

Wnoszę o:

1. Rozpoczęcie prac legislacyjnych nad projektem ustawy o przymusowej pomocy osobom bezdomnym i nietrzeźwym.
2. Powołanie zespołu ekspertów pod patronatem Prezydenta RP w celu opracowania programu pomocy osobom bezdomnym i uzależnionym.
3. Przygotowanie planu finansowania nowych ośrodków interwencji i leczenia.

4. Wprowadzenie rozwiązań zapewniających ochronę zdrowia publicznego i bezpieczeństwa obywateli.

Z poważaniem,

Załącznik nr 1 – Projekt ustawy

Art. 1. Cel ustawy

Zapewnienie bezpieczeństwa publicznego oraz skutecznej pomocy osobom bezdomnym i uzależnionym, które w miejscach publicznych stwarzają zagrożenie dla siebie lub innych.

Art. 2. Definicje

1. Osobą wymagającą przymusowej pomocy jest osoba:

- a) przebywająca w miejscu publicznym w stanie nietrzeźwości lub zaniedbania sanitarnego,
- b) stwarzająca zagrożenie dla siebie lub innych,
- c) odmawiająca dobrowolnego przyjęcia pomocy.

2. Miejscem publicznym jest każda przestrzeń dostępna dla ogółu, w tym ulice, środki transportu, dworce, stacje metra, windy, parki i ławki.

Art. 3. Przymusowa pomoc

1. Straż Miejska, Policja lub pracownik socjalny mogą skierować osobę do ośrodka interwencji kryzysowej lub izby wytrzeźwień.

2. Po ocenie lekarskiej osoba może być skierowana do:

ośrodka leczenia uzależnień,

schroniska lub noclegowni,

placówki opiekuńczo-leczniczej.

3. Czas pobytu przymusowego nie może przekroczyć 14 dni, chyba że lekarz lub sąd zdecydują inaczej.

Art. 4. Ochrona praw człowieka

1. Osoba objęta pomocą ma prawo do informacji o przyczynach umieszczenia, kontaktu z rodziną lub prawnikiem oraz do pomocy medycznej i psychologicznej.

2. Ośrodki nie mogą stosować przymusu fizycznego, z wyjątkiem przypadków określonych prawem.

Art. 5. Obowiązki samorządów

1. Gmina prowadzi rejestr osób objętych pomocą i zapewnia wsparcie po zakończeniu pobytu.

2. Wojewoda koordynuje działania Policji, Straży Miejskiej, OPS i placówek medycznych.

3. Samorządy otrzymują dotacje celowe z budżetu państwa.

Art. 6. Kary i sankcje

1. Osoby uchylające się od przyjęcia pomocy mogą być doprowadzone przez Policję lub Straż Miejską.
2. Nadużycia ze strony służb podlegają karze dyscyplinarnej i odpowiedzialności karnej.

Art. 7. Wejście w życie

Ustawa wchodzi w życie po 3 miesiącach od dnia ogłoszenia.